

pozitif metafizik

Genlerimizde *Anadolu erenlerinin* **bilgeliđi var**

2000'lerin başında metafizik üzerine yazmaya ve kitaplarında gerçeği aramaya başlayan Işık Menderes, "Şüphesiz ki uyanıyoruz. Kendimizi kendimizden doğurmanın coşkunu, taşkınlığını, sersemletici heyecanını ve dayanılmaz acısını yaşıyoruz. Işık ve karanlık aynı oranda yükseliyor" diyor.

Yazı: Ebru ŞİNİK

Işık Menderes ile hoş bir tesadüf neticesinde tanışmış ve kitaplarını alıp okuduğumda, bu kadar çok bilgiyi böyle ustaca harmanlayan kişiyi tanımaktan bir o kadar daha memnun olmuş, kendimi şanslı hissetmiştim. Bu özel kadın yıllarca Radikal gazetesinde metafizik yazdı ve yazılarını "İmdat Üstat Aranıyor", "Sahi Nedir Gerçek Dedğimiz Şey" ve "Seks, Ruhaniyet ve Çikolata" isimli üç kitabında yayınladı. Eşsiz bir üslupla anlattığı metafizik kanunları için temel birer kaynak olarak rahatlıkla gösterebileceğim kitaplarını eğer daha önce okumadıysanız, elinizden bırakamayacağınıza şimdiden emin olabilirsiniz.

Uzun yıllar Paris'te yaşadıkdan sonra tekrar İstanbul'a yerleşen Işık Menderes'in kapısını Pozitif okuyucuları için tıklattım.

Türkiye'de metafizik ismi dahi tam bilinmezken bu konuda o dönemin vizyon sahibi gazetelerinden Radikal'de köşe yazmaya başladınız. Öncelikle metafizik kelimesini okuyucularımıza açıklay mısınız?

"O dönem" dedin de fark ettim şimdi, zaman ne kadar çabuk geçmiş. 2001 yılıydı Radikal'e yazmaya başladığımda ve bir çırağın hamlığıyla kaleme aldığım ilk makalemin konusu da bana sorduğun bu soruydu... Kelime, "fizik ötesi" anlamına geliyor. Özetle varlığın, yani varlığımızın ve varoluşun gizemini dinlerin dogmatik yapısından soyutlayarak ayıran; dinsel bilinci tabularından arındırarak Tanrı iradesinin ifadesi olan evrensel düzenin

içerdiği yasa ve prensipleri açıklayan bir felsefe metafizik. Ayrıca, benden önce konuyu esamem okunmayacak kadar güzel anlatan çok kıymetli insanlar var Türkiye'de.

Bu konulara karşı ilginiz nasıl başlayıp gelişti? O dönemlerde ülkemizde sizi yeterince besleyecek bilgiye ulaşabiliyor muydunuz?

Nasıl, Tanrı'nın varlığından hiç şüphe etmedim ve kendimi bildim bileli O'nu arar, merak eder ve özlerim. Beni çok heyecanlandırıyor bu aşk ve bu konu. Kendimi ararken O'nu keşfetmek, bunu yaparken de irfan sahibi olmaya yeltenmek... Zor, hatta çok zor ama bir o kadar da

eğlenceli. Kim sevmez ki gizemi? Türkiye'den 18 yaşında ayrıldım ve üç sene önce geri döndüm. Kanada ve Fransa arasında bölüştürdüğüm 31 yıllık süreç bana evrensel olmayı, mistisizmi tüm ihtişamıyla kucaklamayı, Tanrı'yı ve "bir insanlık deneyimi" diye tanımladığım bu güzelim gezegendeki yaşamı dar kalıplar arasına sokmamayı öğretti.

Kitaplarınızda birbirinden farklı yüzlerce konuyu derinlemesine araştırıp, derlerken bir üstadınız, gurunuz ya da master hocanız oldu mu?

Gerçekten kan ve terle yazıldı o yazılar. Yanlış bilgi vermenin sorumluluğunu yüklenerek gücü yok ruhumun. Öğretmen meselesine gelince: Manevi yaşam kutsaldır ve gizli kalmalıdır. Bilsek de, bilmesek de hepimizin öğretmenleri, rehberleri var. İlahi yasa böyle; bilen bilmeyene öğretir, yol gösterir.

Işık Menderes

Ebru Şinik, Işık Menderes ile buluştu

Öğretilerinden en çok etkilendiğiniz veya kendinizi yakın hissettiğiniz üstatlar kimler?

Yazılarımda adı geçen üstatların neredeyse tamamı... Zaten içimi titretmeyen; zihnimde, kalbimde ve ruhumda iz bırakmayan hiçbir üstat hakkında yazmadım, yazamadım. Ama

kalbimdeki ilk 16'ya giren isimler şöyle: Unutulmaz Bulgar üstat Omraam Michael Aivanhov ve öğretmeni Peter Deunov; eşsiz Kabir, Shirdi Sai Baba (siyah kıvrıkcık saçlı versiyonu değil), Ramana Maharshi, Kriya Babaji, Paramahansa Yogananda, Saint John of the Cross, Hacı Bektaş Veli, Hallac-ı Mansur, Beyazıd-i Bistami, Hz. İnyet Han ve oğlu Pir Vilayet; çağımızın en verimli iki manevi öncüsü Bhagwan Shree Rajneesh (Osho) ile Deepak Chopra ve tabii, 80'li yıllarda karşı koyulmaz tatlılığıyla Yeni Çağ'ın maneviyatını "I am God!" çılgınlıklarıyla evlerimize kadar sokan Shirley McLaine.

Ülkemizin siyaset tarihinde derin izler bırakan bir aileye mensupsunuz. Dedenizin izinden giderek siyasete girmeyi hiç düşünmediniz mi?

Az önce izah ettiğim gibi, yad ellerde 30 küsur sene geçirdiğim için Adnan Menderes'in torunu olmak gibi bir gailim olmadı. Hatta makalelerimden oluşan ilk kitabımı çıkartana kadar okurlarım bile kim olduğumu bilmedi. Siyasetin bulanık ve muğlak tabiatı, arınarak yüklerinden kurtulmayı hedefleyen bir mistiğin hakikat arayışına ve anlayışına ters düşer. Samimiyetle, dirayetle Tanrı'yı kendinde görüp diğerlerinde idrak etmeye çabalayan mistiğin serüveni bilindiği gibi çetindir. Her an bıçak sırtında yapılan bu tehlikeli yolculuğun ödülü, sorumluluğu ve zorluğuyla orantılıdır. Nihayetinde aydınlanmasak bile hafifleyerek özgür olmak, olabildiğince... İşte bunun vaadidir benim manevi adımlarıma cesaret ve güç veren.

İnternet ve sosyal medya ağları ile bilginin her şekli, her yerde ve her daim erişilebilir gözüküyor. Hakikat bilgisine ulaşmak gerçekten de bu kadar kolaylaştı mı?

Bilgi, iletişim ve etkileşim... Yaşadığımız hızlı ve heyecanlı çağın üç anahtar kelimesi. İnternet ve sosyal medya sayesinde bizleri ortak ve evrensel değerlerde buluşmaya götüren 'global bir zihin' oluşmaya başladı. Aslında tek bir organizma olan, 7 milyar bireyden oluşan insanlık, belki de tarihinde ilk kez birbirine ne denli bağlı, hatta bağımlı olduğunu fark ediyor. Hakikat bilgisine gelince Ebrucuğum; Fransızlar'ın pek beğendiğim bir sözle cevap vereyim: "Bir şey ne kadar değişirse o kadar aynı kalır." Salt ilahi bilgiye de, bunu bize verebilecek olan gerçek bilgelere de ulaşmak geçmişteki gibi ender rastlanan bir talih. Tehlikeli sonuçlar yaratacak yarı gerçekler ve mebzul sayılarda peydahlanacak sahte peygamberler hakkında uyarılmaktayız nicedir. Bilgi kirliliğine karşı önerilebilecek en önemli panzehir, zamanın sınavını geçebilmiş hakikat erbabının, aşk ve ışık ehlinin, yani aydınlanmış mistiklerin sözleriyle, günümüzde bile kendini yenileyebilmiş öğretilerine sıkı sıkı sarılmaktır. Millet ve kültür farklılığı gözetmeksizin...

Günümüz insanı binlerce uyarıcı tarafından zaptedilmiş şekilde öz benliğini hatırlamak için adeta can çekişiyor. Neredeyse her köşebaşında bulunan yaşam koçları, aile dizimi ve enerji terapileri, meditasyon, nefes ve melek seminerleri var. Genç Türk yazarlar tarafından da her ay onlarca yeni kitap yayınlanıyor. Bu dönem bir uyanış devrimi mi? Gidişatımızı ne yönde görüyorsunuz?

Ağırlığını geçmişte bırakmaya çalıştığımız Balık çağıyla, esintisini bağrımızda hissettiğimiz Kova çağının arasında bir yerde, geçiş dönemindeyiz. Şüphesiz ki uyanıyoruz. Kendimizi kendimizden doğurmanın coşkunluğunu, taşkınlığını, sersemletici heyecanını ve dayanılmaz acısını yaşıyoruz. Işık ve karanlık aynı oranda yükseliyor. Zaman dilimleri ve paralel evrenler arasında gittikçe artan bilgi akışları var. Tüketim toplumunun acımasız gerçekliği de cabası. "Nerede çokluk orada b..luk" kaba tabirinin yepyeni anlamlar kazandığına şahit oluyoruz! Bu global bir fenomen olmakla birlikte, onca yıl sonra kavuştuğum Türkiye'de gördüğüm hırs ve şiddet beni çok şaşırtıyor. Anadolu erenlerinin o eşsiz bilgeliğini genlerimizde taşıyan bir milletiz biz. Bazı kadim gerçeklerin

sürekli geviş getirilerek banal hale getirilmesini, “herkes çanağı kadar alır” klişesiyle savunabilirim belki. Koşulsuz sevgi söylemlerinin ardına sığınmış; bilimden, irfandan dem vuran büyük ve ham egolara karşı her daim tetikte durmayı; aklımızı, sezgimizi ve sağduyumuzu kullanmayı hiç ihmal etmemeliyiz. Kendime de sıkça tekrarladığım üç eski kelimeyle bağlayayım meseleyi: İtidal, istikrar ve ihtiyat... Keza, hakikisinin hiç olmadığı kadar sahtesini sattığı bir dönemin içindeyiz.

Ülkemizde kişisel ve ruhsal gelişim taleplerini karşılayacak yeterli ve doğru arzuların olduğunu düşünüyor musunuz? Okuyucularımıza kendilerini en basit ve güvenli bir şekilde keşfe çıkmaları için ne öneriyorsunuz?

Tabii ki var, olmaz mı? Büyük parayı, büyük gücü, gösterişi, bol laflı egosantrik afra tafrayı ayıkla; ardında gerçek bilgi, bilgelik ve tevazuyla onları bekleyen nice cevherler görecekler. Bulduklarımız kendimize söylediğimiz gerçeklerin ve yalanların yansıması değil mi hep? Öğreten kişinin yaşadığı hayat, yaydığı ışık, kurduğu ilişkiler söylemiyle özdeşleşiyorsa ve yüreğimizde sıcak coşkulu dalgalar yaratıyorsa o doğru bir adrestir. İyice araştırınlar. “Gerçeği arayanlara inanın, bulduğunu söyleyenlerden şüphelenin” diyen Nobel ödüllü André Gide’in lafını heba etmeyelim.

En son sekiz sene önce yayınladığınız “İmdat, üstat aranıyor!” isimli kitabınızdan sonra adeta sessizliğe büründünüz. Okuyucularınız yeni kitabınızı sabırsızlıkla bekliyor.

Bu konu beni dehşete düşürüyor! Ben kolay yazı yazabilen biri değilim. Görünüşe aldanmayın. Kursağımdakini dile getirene kadar neler yaşadığımı bir Tanrı bilir, bir de sigara dumanından büzülen cefakar ciğerlerim. Farklı söylemler gerek artık. Konum pek değişmese bile. Korkuyorum çünkü bunu başarabilecek bilgiye ve derinliğe sahip miyim, bilemiyorum. Tek umudum söyletenin söyleyecek olana vereceği ilham. Onsuz da yazmanın bir anlamı yok zaten.

“Aytunç Altındal özel bir insandı”

Kısa zaman önce kaybettiğimiz ülkemizin en değerli dinler tarihi, uluslararası terör, istihbarat ve Hristiyan ilahiyatı uzmanı olan araştırmacı yazarlarından Aytunç Altındal ile dostluğunuza vakıfım.

Her ne kadar üsluplarınız son derece farklı olsa da, ikiniz de her zaman yaşadığınız toplumun ilk defa duyduğu konuları yazdınız. Rahmetli Altındal ile ilgili söylemek istedikleriniz var mı?

Ah, bu sorun beni çok duygulandırdı. İkimiz namına teşekkür ediyorum sana.

Burada ebediyete kaydolacak birkaç cümle sarf etmek isterim. İlk önce ben, Aytunç’la mukayase kabul etmeyecek kadar kör bir cahilim. Aydınlıkla karanlık arasındaki tüm renkleri bizzat denemiş olduğumu düşündüğüm fevkalade müstesna bir insandı o. Çok ender görüşürdük ama nedense derin bir gönül bağımız vardı. 20 sene önce New York’ta tanıştığımızda, evlerine geldiğinde saçını şefkatle okşayan dedemi çok sevdiğini; ihtilalle birlikte gelen riyakarlığa ve korkaklığa karşı duyduğu infiali ifade edebilmek için okuduğu liseyi yakmaya kalkıştığını anlatmıştı. Büyük bir hezimet ve şiddetli bir dayakla sonuçlanan bu teşebbüs onun ilk başkaldırışıydı. Sıra dışı yaşamındaki kariyeri böyle başlamıştı... Zekası, dehası ve cesaretiyle hakkını verdi ona sunulan hayatın. Gerçek bilgiler az ve öz konuşurlar. O da öyle yaptı. Uzun zaman dilimleri aralarına serpilmiş kısacık buluşmalarımızda bana söylediği vecizeleri anlamam yıllarımı aldı. Allah onun ışığını her daim yükseltsin. Niyazım budur.